

ט א ב מ"י פ"ג מס' 6
חצאות כלירין סמוך
ען מה פומביות מחייב קרי
ל סני ר:

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

טסורת הש"ס

תורה או רשות
א. כי יקח איש אשה
ובבעל ווֹתָה אם לא
תטמאך תן בעציו כי מזע
בְּעֵדוֹתָךְ וְכַתְבֵּה
ספר כירח ונתן בירחה
רשלה טביה:

ז' מורה רצוי

בדין מסכת נזקי למים
רין צהיל נשרות (טב) בדינן
כגירות קידוזין למשוא ומוסח

לא מקניא נפשה מניינא רסיפה⁽⁶⁾ (למעוטו מי) למעוט חיליצה ס"ה תוי ב"ק מיבמה מה' כמה יכלה שאינה יוצאה בתם יוציאה בחיליצה זו שיזואת בתם אינו דין שיזואת בחיליצה קמ"ל ואימא ה"ג אמר קרא ספר בריות⁽⁷⁾ ספר בorthה ואין דבר אחר כורתה: בכפס: מנ"ל ותו הא דתנן⁽⁸⁾ האב וכי בתרו בקדושה בכפס' בשטר ובכיבוד מונען דמיינא באכפ' וכפס' דאבא הוא אמר רב והורה אמר רב דאמר קרא⁽⁹⁾ ויזואת הנם אין כספ' אין כספ' לאזרון זה אבל יש כספ' לאזרון אחר ומואן ניזהו אב ואימא לזריה⁽¹⁰⁾ ה' כי השטא אביה מקבל קידושה רבתיב את בת נתרתי לאריש הוה ואחריו שקלה כספא ואימא ה"ג קמנת דלית לה יד לקבלת קידושין אבל נערה דעתה לה יד לקבלת קידושין קידושין אידי נפשה ותשיקול בספה אמר קרא⁽¹¹⁾ בגעוריה בית אביה כל שבח געורים לאביה ולא הא דאמר רב הונא אמר רב⁽¹²⁾ מניין שמעישה הבית לאב שנאמר ו' כי ימכו Ari איש את בתו לאומה מה אומה מעשה דידה לרבה א' אף כת נמי מעשה דידה לאביה תיפוק ליה מבגעוריה בית אביה אלא בהפרת נדרים הוא רכתיב ה"ג בהפרת נדרים הוא רכתיב ו' כת נילך מיניה⁽¹³⁾ מומנו מאיסורא לא ילפין וכי תימא נילך מנסנא מומנו מאקסנא לא ילפין וכ' כת נילך מבושת ופנס שאני בושת ופנס דאבא שיך בנזירותו אלא מסתברא דכי קא ממעט צי'ה

האב זבא' בבתו ובו. מפלס
ט) צירוטלמי סיס לו זכות